

Drømmetur i Afrika

Ute og Henry Schwarz fra Dresden har realisert det andre bare drømmer om: I hele to år har de reist med sin ekspedisjonsbil gjennom Afrika.

”Etter seks kilometer til høyre ved den utbrente VW-bussen. ” – En litt uvant veibeskrivelse ved første blick. Spesielt når veien går gjennom et åtte kilometer langt minefelt, bare merket med små steinhauger. ”Men det må man greie seg med, når man er under veis i Sahara”, mener Ute og Henry Schwarz.

Det kryr av slike episoder, som denne fra grenseområdet mellom Marokko og Mauretania, i de livaktige fortellingene til den reiselystne Dresdner-familien. De har reist mot urviseren rundt hele det afrikanske kontinentet i løpet av to år. Ruten deres startet i Marokko og førte dem langs vestkysten til det sydligste punktet på reisen, det legendariske Kapp det gode håp i Sør-Afrika. Derfra gikk det videre i nordlig retning langs østkysten av kontinentet.

En gang rundt kontinentet

Paret fra Sachsen har jobbet konsekvent med sikte på denne drømmeturen. For det første har de som næringsdrivende jobbet mye og snudd på hver krone. For det andre har de reist mye i Australia, Amerika og Kina og kjenner allerede en del afrikanske land. De har allerede vært i Namibia en gang, og de har krysset Marokko med ekspedisjonsbilen sin. Denne har de fått bygget opp av den østerrikske spesialisten, Actionmobil, fra en firehjulsdrevet MAN M2000 14-284 LEAC.

De var klare for turen i mars 2005: Utrustet med filmkamera, fotoapparater, bærbar datamaskin, fargeskriver, stabler med reisehåndbøker og kartmateriale og i tillegg kostbar navigasjonsprogramvare, startet ekteparet Schwarz sin om-

fattende tur. Selvsagt dro de av sted med Freddy, som de kjærlig kaller ekspedisjonsbilen sin.

Midt blant alle menneskene

De beviser allerede ved begynnelsen av turen, at de har den avslappede holdningen som preger ekte globetrottere. To unge menn forsøker å komme til motorsykkelen som er festet bak på lastebilen. Modig forsvarer globetrotterne seg med all sin kraft mot inntrengerne. De overraskede tyvene gir opp forsøket og forsvinner.

Ute og Henry Schwarz har imidlertid bare positive erfaringer med folk, bortsett fra enkelte unntak som dette, uansett hvilket folk og hvilken kultur det er. Og paret er alltid midt oppe i det. De overnattet nemlig alltid i landsbyer for å komme den innfødte befolkningen nærmest mulig inn på livet og for å ha en sikker soveplass. Et sted i nærheten av Lomé, hovedstaden i Togo: "Etter at vi meldte vår ankomst til

sjeften i landsbyen", forteller de, "ble vi tatt hjertelig imot. Ankomsten vår spredde seg som en løpeild. Plutselig var vi omringet av innbyggerne, og spesielt barna. Folk viste oss stolte rundt i landsbyen sin."

Etter en tid er slike hendelser dagligdagse for paret. Selv om det egentlig ikke finnes noe slikt som dagligdags. For på en slik tur er hver dag ulik den andre. En dag humper de over løs veigrunn og smale eseltråkk med den ti tonn tunge MAN-lastebilen. En annen dag finner de veien gjennom varme, endeløse stepper, gjennom bløte sanddyner og barske steinørkener, eller dampende regnskog. Spesielt i regntiden blir det vanskelig, når vannet >>

"Vi ble alltid veldig godt mottatt i landsbyene"

Etiopia (venstre): Bortsett fra to fullstendig ødelagte dekk lot alle punkteringer seg reparere.

Botswana (høyre): I en leir på grensen av Kalahari-ørkenen treffer paret på representanter for San-folket.

spylt bort veien og rekker helt opp til dørene på førerhuset – over én meter høyt.

Når veiene blir til elver

Mange av de lokale bilene kan ikke hanskkes med regntiden. Totalt overlastede, med foreldet utstyr og uten fungerende bremses, er de rullende tidsbomber. I Ghana kjører paret på en fryktelig vei i regnskogen. Den ligner mest en bilkirkegård. Dusinvis av skrotmodne lastebiler har kjørt utfor veien og vellet. ”Vi har aldri sett så mange forulykkede biler på én gang som der”, sier Ute Schwarz.

I Kamerun er veien så bløt at en fullastet lastebil synker medterdypt gjennom. Det tar over en time før de kan dra videre. Flere ganger må begge jobbe for å få bilen opp fra sølete gjørme- og mudderpøl, som den har sunket ned i. Tilbake på rett kjøll igjen kommer de med spader, steiner, trematerialer som de samler, eller sandmatter. Men i Afrika er man i slike situasjoner aldri overlatt bare til seg selv. Vanligvis tar det bare en kort stund før de første innfødte dukker opp og hjelper til med det møysommelige slitet. Ute og Henry Schwarz legger stor vekt på å vise takknemlighet ved å gi gaver. Fremfor alt står klær fra Europa høyt i kurs hos innbyggerne, men også lommekniver og spiker er populært. Og man får raskt venner med små sett med sysaker til kvinnene og sukkertøy til barna.

Afrika – en mørk, forlokkende verden

Den som påtar seg strabasene og farene forbundet med reisen, blir rikelig belønnet av Afrika. Paret tilbringer nes-

ten en uke i Hoanib Canyon i Namibia, en av de største i verden. Det vidunderlig vakre og uberørte området er fullstendig ubeboet og er deres personlige hemmelige tips. I tiden de er der, ser de bare to andre kjøretøyer, men til gjengjeld ser de desto flere dyr. ”Det var som i filmen ”Hinsides Afrika”. Giraffer og antiloper trakk forbi, fredelig gressende. Og til og med elefanter med sine små lot oss komme ganske nær.”

Paret ble heller ikke forskånet for livsfarlige situasjoner under sine naturopplevelser. I Namibia redder de seg med nød og neppe unna en elefant, som kommer stormende, takket være en rekordartet ti-meterspurt. Kameraet, som fortsatt tar opp, tør de først å hente etter at elefanten har dratt av sted. Men det ender til slutt greit i alle situasjoner.

Ikke bare naturen, men også menneskene, fascinerer begge veldig, spesielt tradisjonene og ritualene. I Foumban, en by i Kamerun, blir Ute og Henry Schwarz til og med vist en stor ære. Ved et heldig sammen treff er de i byen akkurat den dagen Sultan Ibrahim Mbombo Njuya, den 19. herskeren av Bamoun-dynastiet, holder en offentlig seremoni for innvielse av en prins. De får faktisk godkjennelse til å filme seremonien fra

”Vi reddet oss med en spurt unna elefanten og inn i lastebilen”

Malawi (venstre): Paret fra Sachsen ble overveldet av hjerteligheten til befolkningen på hele kontinentet.
Angola (høyre): Det er ingenting som bringer mer nærhet til menneskene enn å overnatte midt i landsbyen.

I Kamerun: Man trenger aldri vente lenge på hjelp til berging, den kommer for det meste av seg selv.

høyeste hold ved hjelp av mye fantasi og utrettelige forsøk hos utallige myndighetspersoner. Selv om den virkelige glanstiden for herskerdynastiet ligger en del år tilbake i tid, blir det en kjempestor parade av hele hoffet med dansere, musikere og ryttere. Et av høydepunktene på den lange og anstrengende reisen.

40 land på to år

Etter mer enn ca. to år og tre pauser – en av dem 5 måneder lang – er eventyret endelig slutt i mai 2007. Paret besøkte 40 land på sin begivenhetsrike tur, kjørte 66 418 kilometer og brukte 15 866 liter diesel. Bak disse tørre tallene skjuler det seg opplevelser som paret aldri vil glemme. De ble kjent med mennesker fra de forskjelligste folkeslag og kulturer, og de så hundrevis av ulike ville dyr i sine naturlige omgivelser.

Inntrykkene var så mange, at paret ikke kan si hva de likte best på turen. Ørkenens stillhet? Dyreflokkene på en armlengdes avstand? De fascinerende ulike folkeslagene? Ute og Henry Schwarz forbereder allerede neste tur, mens de fortsatt er opptatt med å bearbeide alle opplevelsene. De vil dra gjennom Russland, over Beringstredet, til Alaska, og derfra vil de kjøre gjennom hele det amerikanske kontinentet. Denne gangen forhåpentligvis uten minefelt. ■

Informasjon

Kjøretøyer

Biler for ekspedisjoner og reiser jorden rundt

Turbiler, som den til Ute og Henry Schwarz, kan man ikke kjøpe rett fra hyllen. Som regel bygger leverandøren dem opp på et understell fra en lastebil med drift på alle hjulene. MAN har her vært ubestridt markedsleder i mange år med sin driftssikre og fremgangsrike teknologi, bevist mange ganger gjennom deltakelse i Rally Dakar. Ekspedisjonsbiler har vært ledsagere på veien i mange år. Det er en liten, men utvalgt skare bilombyggere som lager disse i form av håndarbeid, helt etter ønskene og pengepungen til kundene – med førsteklasses og utprøvde komponenter. Prisen begynner da også på ca. 120 000 euro.

L2000 og M2000 har vært kurante kjøretøyer for ombygging, men det er også brukt lastebiler fra den tyngre klassen, helt opp til fireakslede kjøretøyer med 8x8-drift. Favoritten, blant dem som drar på lange turer, er for tiden kjøretøyer i mellomklassen TGM, som 13- eller 18-tonnere og alt etter plassbehov også med dobbeltkabin. Det anbefales å bruke MAN TGS ved større utstyrsomfang pga. vekten.